

عنوان مقاله:

مدیریت یکپارچه منابع آب در حوضه های آبریزالزام یا انتخاب (مطالعه موردی: مطالعات سیستمی حوضه آبریز کرخه از منظر اجتماعی)

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی پژوهش های کاربردی منابع آب ایران (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

علی نوری ثانی - کارشناس مطالعات اجتماعی شرکت مهندسی مشاور مهتاب قدس

رسول غفاری راد - مدیر گروه تعیین و جبران خسارت و جابجایی و اسکان مجدد بخش بررسی های اجتما

خلاصه مقاله:

طی دهه های اخیر، تشدید بحران آب و گسترش دامنه آن در مقیاس جهانی بصورت کاهش امکانات عرضه و افزایش تقاضا و تشدید رقابت و بروز تعارضات ملی، منطقه ای و محلی میان استفاده کنندگان، آلودگی بی سابقه منابع سطحی و زیرزمینی، کارایی نامطلوب اقتصادی و وجود بی عدالتی در توزیع و مصرف آب و... موجب شده تا رویکرد مبتنی بر توسعه انسان محور و مشارکت جو در قالب مدیریت یکپارچه منابع آب در سطح حوضه های آبریز به پارادایم غالب مدیریت آب در جهان معاصر بدل گردد. در همین راستا ضرورت انجام مطالعات سیستمی در سطح حوضه های آبریز بعنوان پشتوانه ای برای تصمیم گیری و نیل به مدیریت یکپارچه، مورد توجه برنامه ریزان قرار گرفته است. مدیریت یکپارچه منابع آب، سعی در تخصیص بهینه منابع آبی و جلوگیری از استفاده نامطلوب از این منابع، توجه به نسل های آینده و حفظ و حراست از اکوسیستم های طبیعی دارد. بنابراین هدف اصلی از مطالعات مدیریت یکپارچه منابع آب تشخیص و تعیین انتخاب ها و اختیارهایی برای مدیریت اراضی و منابع آب است. این مدیریت به ابعاد مختلفی از نهادها و ارگانهای دولتی (در سطوح ملی، میانی و منطقه ای) و مردم و فرهنگ جوامع (انسانی واقع در سطح حوضه) نیز توجه دارد پس ضرورت جامع نگری و بررسی یکپارچه آن، اجتناب ناپذیر م یباشد. بر این اساس یکی از جنبه های مطالعات سیستمی کرخه، بررسی های اجتماعی است که ضمن شناسائی ذیمدخلان در حوضه کرخه، به بررسی مهمترین چالشها و تعارضات شکل گرفته ناشی از بهره برداری از منابع آب در آن حوضه م بپردازد. گفتنی است حوضه آبریز کرخه، از لحاظ تقسیمات سیاسی و اداری، هفت استان از استان های کشور (استانهای کرمانشاه، همدان، لرستان، مرکزی، کردستان، ایلام و خوزستان) را تحت پوشش خود قرار داده است. در مجموع 31 شهرستان، 4775 سکونتگاه روستائی (دارای سکنه) و 56 کانون شهری از استانهای مذکور در این محدوده استقرار یافته است. علاوه بر این، حوضه کرخه با داشتن امکانات بالقوه توسعه کشاورزی، دارای بیش از یک میلیون هکتار اراضی قابل آبیاری است و دستیابی به رشد و توسعه در حد ظرفیت منابع تولید انرژی برقابی و کشاورزی این حوضه مستلزم رفع محدودیتهای و تنگناهای موجود از یک سو و برنامه ریزی در استفاده بهینه از منابع آب و خاک آن، از سوی دیگر م یباشد.

کلمات کلیدی:

مدیریت یکپارچه، حوضه آبریزکرخه، توسعه پایدار، پایداری اجتماعی، ذیمدخلان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/115996>

